

VALTAKUNNALLINEN EVANKELIUMIJUHLA LOHTAJALLA
Myrskysäässä suoja on! – Iltaseurat 29.6.2013 klo 19:15
Anne Hopeavuori

MYRSKYSÄÄSSÄ SUOJA ON

Mielessäni on viime aikoina pyörinyt raamatunkohta, joka löytyy Psalmien kirjasta luvusta 34, jakeesta 19: ”Herra on lähellä niitä, joilla on särkynyt sydän, hän pelastaa ne, joilla on murtunut mieli.”

Onko sinulla tänään särkynyt sydän tai murtunut mieli? Onko sydämesi särkynyt ihmissuhteissa, työn paineissa tai sairauden painamana? Tai murtuiko mielesi kuoleman edessä, läheisen ongelmia seuratessa tai omien ahdistusten kanssa painiessa?

Oma sydämeni särkyi tai ehkä paremminkin sanottuna mieleni murtui muutama vuosi sitten, kun sairastuin masennukseen ja työuupumukseen. Eteeni tuli sellainen ahdistuksen seinä, joka vei hetkeksi työkyvyn. Minut laitettiin ns. pysäkillä. Oli pakko katsoa elämäänsä taaksepäin ja lähteä miettimään, mikä on mennyt pieleen ja mitä on tehtävä toisin. Se oli kipeää ja pitkä prosessi, josta en olisi selvinnyt ilman läheisten tukea, päteviä ammattiauttajia ja Herramme hyvää huolenpitoa. Tällä hetkellä voin katsella tätä jo taakse menneenä elämän vaiheena ja reppuun on jäänyt paljon opittuja asioita.

Nyt tiedän, että kun sydän särkyä tai mieli murtuu, on tärkeää, että ei juokse pakoon, vaan kohtaa kivun, joka on kaiken takana. Tämä ei ole helppoa. On paljon helpompaa lähteä pakoon ongelmia, kuin nostaa ne pöydälle ja käsitellä niitä. Mutta jos tätä ei tee, saa pakomatalla olla koko elämänsä. Huomaamattamme me usein pakennemme ongelmia työn ja opiskelujen kiireeseen, välttelemme niitä ihmisiä, joita asia koskee tai turrutamme itsemme televisiolla, netillä tai pahimmillaan alkoholilla ja muilla riippuvuutta aiheuttavilla keinoilla. Ihmisen mieli on kuitenkin sellainen, että se ei unohda mitään. Jos sinulla on historiassasi tai nykyisessä elämäntilanteessasi jokin isompi haava, on se pakko jossakin vaiheessa avata ja käsitellä, tai muuten se vaikuttaa sinuun koko elämäsi ajan.

Kivun kohtaaminen on usein niin raskas prosessi, että siitä ei yksin selviä. Ihmisen on vaikea myöntää, että tarvitsee apua. Moni meistä on sisäistänyt ajatuksen, että elämän ongelmista on selvitettävä yksin. Meiltä monelta löytyy pään sisältä ajatus: ei tartte auttaa. Me saatamme olla jopa niin itsellisiä, että emme halua apua edes Jumalalta. Tämä on kuitenkin sielunvihollisen synnyttämä harha, josta meidän on päästävä erilleen. Harvat elämän haavat paranevat ilman toisten ihmisten kuuntelevaa korvaa tai tukea, puhumattakaan Jumalan avusta ja hoidosta. Asioista täytyy puhua Jumalalle ja ihmisille. Ja usein on niin, että Jumala hoitaa meitä toisten ihmisten kautta. Apu voi tulla esimerkiksi ystävältä, perheen jäseneltä, lääkäriltä, terapeutilta tai papilta. Joskus tarvitaan kaikkien näiden apua, että ongelmista selvitään. Se ei ole häpeää, että myöntää tarvitsevansa apua. Päinvastoin – se on aikuisen ihmisen käytöstä ja toimintaa. Haluan rohkaista sinua, joka painit yksin asioidesi kanssa – hae itsellesi rohkeasti apua. Jo luomisessa sanottiin: ei ole ihmisen hyvä olla yksin. Tämä pätee myös silloin, kun elämässä on ongelmia. Me tarvitsemme muiden ihmisten tukea.

Särkyneen sydämen tai murtuneen mielen kanssa voi sydämestä helposta nousta viha. Viha Jumalaa kohtaan siitä, että hän sallii elämään tällaisia kipuja. Ehkä sinullekin tällainen viha on tuttu. Haluan muistuttaa sinua siitä, että Jumala kestää vihasi. Saat olla Jumalalle vihainen. Vihan tunnetta ei tarvitse, eikä pidä, torjua vaan sen saa Jumalalle sanoa ja

ilmaista. Hän kestää sen, että sinä olet hänelle vihainen, että et ymmärrä hänen toimintaansa, ja koet hänen olevan epäreilu. Hän kestää sen, niin kuin rakastava isä kestää kiukuttelevan lapsen vihanpuuskan. Pui siis Jumalalle nyrkkiä, jos on sellainen tunne. Rakastava Isä ymmärtää kyllä.

Vastoinkäymiset ovat niitä tilanteista, joissa meitä pakotetaan miettimään elämämme suuntaa. Näyttää siltä, että me tarvitsemme elämäämme kipuja, jotta emme unohtaisi Jumalaa ja elämän tärkeitä asioita. Kivun keskellä voi tuntua, että mitä hyvää tästä voi seurata. Onko tällä kaikella mitään mieltä tai tarkoitusta? Ja on tilanteita, joista emme koskaan saa selville, miksi Jumala salli tällaisen asian tapahtuvan. Silloin meidän on nöyryyttävä tunnustamaan, että Jumala tietää parhaiten. Saamme jäädä hänen hyviin käsiinsä kipujemme kanssa. Mutta sitten on myös niitä hetkiä, jolloin voimme katsella taaksepäin elämäämme ja nähdä, että kivulla oli tarkoitus. Jumala kuljetti läpi vaikean ajan, koska hänellä oli meille tehtävä, hän halusi hoitaa haavamme tai tuoda elämäämme jotakin uutta. Tai sitten hän vain yksinkertaisesti halusi tuoda meidät hänen lähelleen. Useinhan on niin, että juuri kivut saavat meidät hakeutumaan Jumalan seuraan.

Särkyneen sydämen ja murtuneen mielen kanssa elävän suurin lohtu onkin se, että Herra on lähellä. Herra on lähellä siellä, missä kuljetaan pimeiden aikojen läpi, missä valoa ei juuri näy, suru murtaa tai kipu ahdistaa. Siellä kaiken keskellä Jumala on. Itse sain kokea tätä Jumalan läsnäoloa masennuksen aikana. Tunsin, että en ole yksin, vaan nyt kuljetaan kipujen miehen seurassa. Aina Jumalan läsnäoloa ei voi kuitenkaan tuntea. Siitä huolimatta hän on lähellä, koska hän on luvannut olla. Jos sinulla on tänään särkynyt sydän tai murtunut mieli, saat olla yhdestä asiasta varma – Jumala on sinua lähellä.

Oman ahdistukseni keskellä en aikanaan jaksanut lukea kovinkaan paljon Raamattua, sen sijaan Jumala puhui minulle runojen, laulujen ja erilaisten sitaattien kautta. Haluan lukea sinulle niistä yhden. Tämä on pätkä Erkki Lemisen runosta:

*Kristus ei ole pilvissä kohdattavissa.
Hän kulkee jalkaisin ja etsii monttuihin pudonneita.
Monttuun pudonneen kristityn ei tarvitse yrittää kiivetä ylös,
koska auttaja tulee alas.*

*Ei kaidalla tiellä vaeltaminen ole kuin katonharjalla kulkemista,
vaan kaita tie on laakson syvimmässä kohdassa oleva kapea polku
– alhaalla kulkeva, turvallinen Kristus.*

Jos sinä olet tänään montussa tai kuljet syvässä laaksossa, muista, siellä on Kristus sinun kanssasi. Hänellä on sinulle jotakin sanottavaa.

Aamen.